

MESTER ÁKOS

Montázs

- 16

Újságírói pályám legboldogabb éve volt. Talán mindanyunknak. Az ország még nem volt szabad, de mi már elszabadultunk, elszemtelenedtünk, élesekét kérdeztünk, vérszemet kapunk, lapot indítottunk.

1989. április 25-én – belső használatra – próbaszám. Címlapon – Levi Strauss pulóverben, elhárító kézmozdulattal – Bihari Mihály, a pártból kizárt négyek egyike, akit nagyon szeretnének „viszszazárni”. Bihari teketória nélkül reagál: „Nem leszek az MSZMP tagja!”

Pozsgay államminiszter köszönti az új lapot. Pozsgay Imre akkor nekem, nekünk maga volt a progresszió. Bárki bármit mond, ez semmiképp sem lehet kínos a számunkra, ellenkezőleg: az lenne kínos, ha erről utólag elfeledkeznénk (Habár tudjuk: „A hála nem politikai kategória.”)

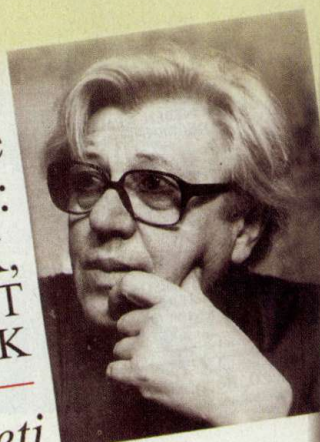
Ribánszki Róbert – Kádár János egykori személyi titkára – munkanélküli. Puccsnak nevezi a májusi pártértekezletet, és feldúltan vágja oda a riporternak: „Hogy itt ki kit hagyott cserben, ez majd még elvállik...”

Megjelenik a börtönviselt **Eörsi István** új könyve, az Emlékezés a régi szép időkre. **Eörsi** azt mondja, hogy kötetének központi gondolata: küzdelem az önismeretért. Meg azt is mondja: már nem kommunista, de baloldali maradt.

Első évfolyam, első szám, 1989. május 9. „Kedves Olvasóink... a 168 Óra vagy tartózkodik a saját állásfoglalástól, vagy nyomatékkal közli saját helyzetmegítélését, függetlenül attól, hogy ez adott esetben egybeesik-e bármilyen központi (pártközponti vagy kormányzati) akarattal... A 168 Óra a politizáló, a vitázó, a támpontot kereső, a véleményt mondó és a mások véleményére is kíváncsi, tájékozott emberek hetilapja.” Így gondoltuk. Ma sem másként.

Cím: A besúgás 12 pontja. Fakszimile: Idegenvezetői jelentés 1988-ból... Nyolcadik pont: „Tapasztalt-e szervezett tevékenységet a disszidálással kapcsolatban, ha igen, kik részéről?” Tizedik pont: „A csoport tagjai közül hozott-e valaki üzenetet, levelet disszidált személytől magyarországi kapcsolatának?”

Sütő András
üzenete
Erdélyből:
MARADOK,
MÁSKÉNT
NEM TEHETEK

Nemzeti
ügyünk a debolsevizálás

A BESÚGÁS 12 PONTJA

Szombat esti gumibot

Hirdetés: „Ön is támogathatja nyugati rokonait, ha forintért előfizeti számukra a 168 Órát!”

Cím: Nemzeti ügyünk a debolsevizálás. Kérdés Huszár Tibor akadémikushoz: „Lesz-e szalonképes munkaspárt?”

Sütő András levele Marosvásárhelyről Budapestre, Sinkovits Imréhez: „Maradok, mást nem tehetek!”

Képeslap Ausztriából: „Uraim, legyenek már olyan szívesek, küldjék meg nekem a 168 Óra új magazint, írják meg, mibe kerül USA-dollárban

Délután
3-ko
véget é
a Kádár
korsza

Káderla
1952-b

Többé nem

NAGY IMRE

A lefejezett

Hitelesség,
felelősség,
elevenesség

Beköszöntő egy új lap elé

vagy ATS-ben. Honfitársi üdvözlettel: Tibor Szokody, Ausztria, Wien.”

Az első névtelen levél: „Tisztelt Uram! Megvettem a 168 Óra közle-

Hasonlóan csak szólhatok az ifjak kulturális hetilapjához, sőt az ifjak érdeklődésében vett, nekünk is köztudott

dik meg, hogy azt mondom: ha külföldi újságíró volnék, elfogadnám, amit mond, olyan meggyőzően mondja. De mivel tíz éve magyar újságíró vagyok, ráadásul az ön által sokat szidott rádió munkatársa, pontosan tudom, hogy ön rendkívül kemény ember volt, és – tetszik, nem tetszik – az ön nevéhez fűződik az a bizonyos kézi irányítás, kézi vezérléses sajtókorszak, amelyet mi, újságírók nagyon nem szerettünk.” Berecz észrevehetően nehezen veszi a levegőt, de nem rogyan meg: „Ez egy látszat, és szerintem tévedés. Én a kézi vezérlésben lényegében nem vettem részt. Én itt főszerkesztői értekezleten soha senkit és egyetlen műsört sem bíráltam... Abban az időben nagyon sok ilyen történt: nem én tettem.” Nem?! Fakszimilében – az interjú közepébe tördelve – felidézzük Berecz Jánosnak az 1988. november 2-i központi bizottsági ülésen elhangzott beszédét: „Mindnyájan érzékeljük, hogy egy markáns kisebbség visszaél a sajtó, különösen a rádió hatalmával. Nem engedhető meg, hogy ez a szűk réteg hangulati nyomást gyakoroljon a társadalomra... rombolja a párt és társadalom közötti viszonyt.” Csak hogy az olvasó is tudja, hova tegye Berecz Jánost – lényegében.

Varga András operaénekes, érdemes művész, aki forradalmi és munkásmozgalmi művek éneklésére specializálta magát, terepszínű ingben, katonanadrágban száll ki terepszínű autójából, hogy elmondja Borenich Péternek: ő a dalok erejével küzd a mozgalmi eszmékért a világ minden táján. Interjú közben rázendít a „Fegyverbe, fel, kubai harcosok...” kezdetű örökbecsűre, amelynek hallatán valamikor maga Fidel Castro is sírva fakadt, és közli, hogy ha Afganisztánba menne, ott meg előadná a Bunkócskát („Sose hallok olyan gyönyörű nótaszót, amelyet sihedernyi koromban...”), amivel kéretlenül is megörvendezetteti a 168 óra hallgatóit.

Az olvasók csak a szövegét élvezhetik, no meg az operaharcossal készített interjú mellett a hirdetés: „Megjelent a Vasárnapi újság hangos melléklete című hangplemez, amely a rádióműsorban elhangzott dalokat, régi slágereket tartalmazza.” Néhány cím: Hontanul, Csak egy nap a világ, Krasznahorka büszke vára, Szé-

A kormány és a parlament meghajtja fejét Nagy Imre előtt

ELKAPARVA, MINT EGY KUTYA

Tízmillió színkuruc

LENIN DÁVID-CSILLAGGAL

Vezérigazgató hat elemivel

n választópolgár, ha úgy itéli meg, ogaival... egy legalábbis kísértem kínos például a mondjuk az, ami az om Mihállyal török cikkekre, részint a gondolk, de legfőkérem Mihály még Tanács elnöke... nácshoz a korparlament hatáságon sok előtergítünk, de a parlosztását – hogy en az elnöke – a egyeztetni. Ternak tartom azt, pokban zajlott, és zajlani fog a vigyázni kell, in, nem európai ézzük el ezeket

ormok elkötelezettől viszont, szerinvékenyen részt verra átalakításában, bb törekszik erre, a paradox helyzet, ességesen a dolgát, gy fől számolja ön egy koalíciós kor-

ajunk által várt választások létmeneknek is lé-

Németh Miklós

– Úgy gondolom, hogy az alsó határ ebben az évben 50 millió forint körül lehet. De ha 80 millió forintra lesz szükség, akkor a 80 milliót kell odadadni

kely himnusz (a dunakeszi MÁV „Magyarság férfikara előadásában”). És végül: Szép vagy, gyönyörű vagy, Magyarország.

Egy veszprémi olvasó, felbuzdulva a korábban beküldött káderjellemezésen, elküldi egy feketelista fénymásolt példányát, amelyet annak idején a tanácselnök készített a faluban élő – általa megbízhatatlannak minősített – személyekről: „I. Géza, a múltban csendőr volt, jelenleg földműveléssel foglalkozik. Bízok a jelen megváltozásában, olyan értelemben, hogy a régi rendszer még visszaáll.

F. Nándor, a múltban nyilas pártnak vezetőségi tagja volt, a mezőgazdasági tervek nem akarja az előírás szerint végrehajtani. F. Jenő, a múltban csendőr volt, magatartásán meglátszik, nem bánna, ha a régi rendszer ismét visszaállhatna. D. Tivadar jelenleg kőbányamunkás, a múlt rendszerben cselédet tartottak, beadási kötelezettségek végrehajtásában külön kell vele foglalkozni, felesége a közellátás érdekeit veszélyeztető bűncselekmény miatt hat hónapi elzárásra volt büntetve, a politikai jogok gyakorlása több évre meg van tőle vonva.”

Berecz János:

egy tévedés súlyos

EL KE
FOGLAL
A PÁRTO

„Havel, kezdés

Hazudtak mino

GÁTRA A

16 ÓRA -

Közéleti hetilap

Főszerkesztő:
MESTER AKOS

Főszerkesztő-
helyettes:
BÖLCS ISTVÁN

sak
zer
em
an
L
VI
T!

„az idegeinkre menni”
hullámhosszon
RC!

I. évfolyam 3. szám
1989. május 23.
Ára: 22 Ft

A Heti Világgazdaságban megjelent pályázati hirdetések illusztrációként jelennek meg a 168 Órában. A Szabad-

egyházi Szeszipari Vállalat tűzvédelmi felügyelőt, a Bubiv műszaki vezérigazgató-helyettest, a nagykáti Magyar-Koreai Barátság Mgtsz főkönyvelőt keres. Mindhárom helyen szigorú feltétel a politikai feddhetetlenség. Nyilatkozik a Minisztertanács Hivatalának illetékes vezetője. Kérdés: „Normális dolog-e – elnézést, hogy ilyen nyersen kérdezem, de minék finomkodjunk –

ak hatóságok kiengedték a börtön-
másnap este prágai lakásán hívta

diék, am abszolút
tuhába öltöz-
tá vehetett részt.
n az élelt mindvé-
tologynak számít.

gatak

nyilván azért került
sch drámiro.

an szó, hiszen az
szolidaritás olyan
féle nyomást gya-
vellen volt enged-
lova így érzem,
politikai figura sze-
re, hogy a többie-
mert nem dráma-
meri miattuk nem
szert az összes inter-
vintan álltam, felhív-
vezertem őket, fel-

gék, de előszörban a
korú akciók sora,
kamat a börtönben

megjött, s valami
fontos dolog.
szempontja-
tára egy új légkör
száma egyúve tar-
zakaloznának
szeken keresztül
mástól. Hiszen
hogy amikor

Václav Havel

vastam az újságokat, ez módomban állt. Bár

de ez nyelvi teletos

iszakmiva - más országban

megtörténhet Nagy Imréék ügyében a jogi és politikai rehabilitáció. Tíz perccel a kormányfő beszéde után a 168 óra mikrofonhoz kéri Szűrös Mátyást. A riporter azt mondja Szűrösnek: „A történelmi múlt kezelése mostanáig azért volt problematikus, mert még fontos vezető állami tisztségekben és párttisztségekben van-

nak azok is, akik felelősek a múlt hibáiért. Ez elége megnehezíti a nemzeti megbékélést.” Szűrös bólogat: „Önök ebben igaza van. Viszont az is tapasztalható, hogy mind kisebb számban vannak jelen a hatalom berkeiben és különböző jelentős posztokon azok, akikre az elkövetett hibákért nagyobb felelősség hárul.” Szeme sem rebtent.

Megjelenik Esterházy Péter Biztos kaland című könyve. Az ország nagy kalandjáról kérdezi őt Farkas Zoltán, és az író arról beszél, hogy mérhetetlenül hiányzik az önmagunkra való rálátás képessége: „Most úgy látom, itten mindenkit elnyomtak negyven év alatt, az ávós főhadnagytól kezdve a Mindszentyig, és mindenkit egyformán nyomtak el. Hogy kik, az nincsen egészen megadva. Itt van most ez a tízmillió színkuruc. Labancnak se híre, se hamva.”

Senkit nem ismerek, aki ennyire zavartalanul és ilyen szelíd derével tudna morfondírozni „nemzeti nagylétünkön”, „történelmi sorsfordulóinkon” meg persze bájos köpönyegfordításainkon, mint Esterházy Péter. Tőle kap kedvet az ember, hogy tovább babráljon még a régi szövegek és szövegelések kiollózásával,

összeragasztásával, hogy vacakoljon még a régi lapok és emlékek egymáshoz illesztésével.

Van még. Ez itt csak a történet eleje, annak a boldog, lelkes, lapindító esztendőnek is csupán a felénél tartunk. Talán érdemes lesz továbblapozni, és ámuldozni azon, hogyan pörgött velünk az idő 1989-ben. ■

ön szerint, hogy az álláshirdetésekből ma is feltételként szerepel a politikai feddhetetlenség?” Válasz: „Meggyőződésem szerint nem normális, de amíg az erre vonatkozó jogszabály érvényben van, addig a jogalkalmazók természetesen ezt gyakorolják.”

A parlamentben a miniszterelnök bejelenti, hogy a közeljövőben